

stwowy od niektórych budynków w gminach wiejskich pobiera się od budynków o charakterze dochodowym lub zarobkowym, a niezwiązanych z produkcją rolną, zarówno od domów mieszkalnych, jak od budowli, przeznaczonych na pomieszczenie zakładów przemysłowych i handlowych.

W związku z przepisem powyższym jeden z PP. Wojewodów zwrócił się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z zapytaniem jakie kryteria należy stosować dla oceny, czy dom posiada charakter dochodowy wzgl. zarobkowy, w szczególności — czy budowlę, w części tylko przynoszącą dochód lub w części tylko związaną z prowadzeniem jakiegoś procederu zarobkowego, można uważać za posiadającą charakter dochodowy wzgl. zarobkowy i opodatkować cały budynek, czy też podatek wymierzyć jedynie w stosunku do części dochodowej (zarobkowej).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia co następuje:

Dochodowym jest dom, wydierżawiony przez właściciela i przynoszący temuż właścicielowi dochód w postaci czynszu najmu.

Domem zaś zarobkowym jest dom w którym zajmujący go wykonuje zajęcie zarobkowe.

Domem zarobkowym jest zatem dom, w którym mieści się przedsiębiorstwo przemysłowe (niezwiązane z produkcją rolną) względnie handlowe, lub też — który zamieszkuje osoba, wykonująca w tym domu zawodowo zajęcia rzemieślnicze lub rękodzielnicze względnie uprawiające samodzielnie wolne zajęcie zawodowe.

Jeśli chodzi o budynki, które tylko w części są dochodowe lub zarobkowe, to według wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 17 listopada 1930 r. L. Rej. 5017/28 z wymienionego we wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej nie można wnioskować, aby poszczególne lokale lub ubikacje w budynkach wiejskich ulegały podatkowi, o którym mowa, lub też wpływały na częściowe obciążenie budynków tym podatkiem, gdyż według wspomnianego rozporządzenia podatek może być w gminach wiejskich pobierany „od budynków o charakterze dochodowym lub zarobkowym, a niezwiązanych z produkcją rolną“, z czego N. T. A. wysnuwa wniosek, że podatek może być pobierany

od całych budynków, a nie od ich części. Budynki, które w części tylko są dochodowe lub zarobkowe, mogłyby podlegać podatkowi tylko wtedy, jeśliby częściowe ich przeznaczenie na cele zarobkowe względnie dochodowe było tego rodzaju, że nadawałoby charakter zarobkowy lub dochodowy całości budynku. Okoliczność ta powinna być przedmiotem dochodzeń urzędowych i w każdym poszczególnym wypadku musi być ustalona przed dokonaniem wymiaru.

Powyższe zechcą PP. Wojewodowie podać do wiadomości zarządów związków komunalnych, ewent. w drodze opublikowania w Dzienniku Wojewódzkim.

Korsak

Podsekretarz Stanu

192.

Pismo okólne

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego

z dnia 18 kwietnia 1931 r.

(AO. 257/Ou/16) w sprawie ustalenia terminu spłaty pożyczek na odbudowę.

Do

Wszystkich P.P. Starostów Powiatowych
województwa kieleckiego

Udzielam (poniżej) w związku z reskryptem z dnia 5 marca 1931 r. L. Ad. 257/Ou/7 do wiadomości i zastosowania.

Jednocześnie polecam przyspieszyć zaopiniowanie spraw umorzeniowych i podać do wiadomości dłużnikom drogą ogłoszenia w urzędach gminnych, że wniesienie podania o umorzenie pożyczki zaciągniętej na odbudowę, nie zwalnia dłużnika od uiszczenia rat i odsetek w terminach przypadających przed definitywnym załatwieniem podania.

Wpłacone w ten sposób raty i odsetki nie podlegają w razie późniejszego uwzględnienia podania i umorzenia pożyczki, zwrotowi (§ 6 rozporządzenia Nr 3 Ministrów Robót Publicznych i Skarbu z dnia 20 maja 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 436).

Za Wojewodę: *Dr. W. Kałuski*